

Drakobijci I

Ondřej Jireš - 28.6.2001

První ročník fantasy soutěže "O železnou rukavici lorda Trollslayera" v roce 1999 byl dle mého názoru velmi úspěšný. Se svými 56 povídkami se jí zúčastnilo celkem 37 autorů a patnáct z nich má svou povídku uveřejněnou ve sborníku *Drakobijci*. Konkurent CKČ na poli fantasy přichází.

Je jistě dobré, že se soutěže nezúčastnili pouze naprostí začátečníci, i když těch byla naprostá většina, ale i "ostřílení" autoři. Například Vladimír Šlechta už měl v té době vydaný román a spousty povídek v časopisech, či Ivana Kuglerová, které vyšla sice první kniha až v roce 2001, ale tenkrát už měla několik povídek v časopisech také za sebou. Soutěž dala však také vyniknout začátečníkům, se kterými se už nyní opravdu "počítá". Mám na mysli konkrétně Pavla Renčína, který myslím předtím ještě nic nepublikoval, ale o dva roky později už je zván na psaní povídek na objednávku (antologie Conan v bludišti zrcadel).

Tito tři zmínění také obsadili stupně vítězů a musím uznat, že zaslouženě. Vladimír Šlechta jasně zvítězil se svou povídkou *Dětská dýka*, která se odehrává v dnes již známém prostředí Pohraničí, neboť roku 2000 vyšly Šlechtovi hned dvě knihy o tomto světě. Těžko se na této povídce budou dát hledat chyby. Je jak skvěle odvyprávěna, tak výborně vypočítána. Je vcelku originální a... prostě skvělá. Druhé místo obsadila Renčínova poněkud podivná povídka *Stvořitel*. Nemyslím podivná jako špatná, právě naopak! Spíše zajímavá. Stojí na zvláštní

pointě a jako taková asi lze k čemukoliv jinému, co jsme ve fantasy viděli, přirovnat. Myslím, že překvapí KAŽDÉHO. Možná by se někteří zdráhali zařadit ji hned na druhé místo, ale jsem přesvědčený, že se bude líbit všem. Dobrodružnějším povahám možná více sedne povídka *Rytíř a drak* Ivany Kuglerové, přestože se v něm kupodivu ani trochu nebojuje. Je to však s přehledem odvyprávěno. Samotný příběh je plný všelijakých odboček a tajemných odkazů na minulost. Tedy jednoduše povídka, která se odehrává jakoby ve velmi propracovaném světě, přitom žádné jiné dílko z tohoto světa neznáme. Opět poměrně jedinečné, i když pointa možná někomu nebude připadat příliš briskní.

Na čtvrtém a pátém místě se objevily povídky, které by se možná v jiných soutěžích umístili na stupních vítězů. *Žlutý drak* Miloslava Lince je zpracováním starého moudra. Nápaditě provedeno! *Ledový král* Jany Kostecké je výpravnější povídka (také ve sbírce nejdelší) a jistě osloví mnoho čtenářů. Další povídky pak mají opravdu kvalitativně sestupnou tendenci. Buď se porota (Brom, Bronec, Hönigschmied, Kalfus, Kučera, Řeha, Spielvogelová a Vorlová) trefila přesně do mého vkusu, anebo opravdu svědomitě vybírala jak nejlépe mohla. Druhá verze je pravděpodobněji. Ty nejslabší povídky jsou již opravdu špatné a jestli to takhle pokračovalo i u dalších povídek dál, asi bych ty poslední ani nebyl schopen číst. Ale i ta nejslabší povídka tohoto "best of" sborníku se dá v pohodě přenést přes srdce a nikoho nemůže urazit. Kazí však těm nejlepším dobré skóre.

Pro úplnost alespoň doplním seznam ostatních povídek: Zdeněk Kočí - Trampoty se směnkou, Martin Doležal - Pozor, noha!, Tomáš Handrava - Pán, sluha a dýmka, Jiří Hons - Pozor na zdání, to často klame, Anna Šochová - Odříkaného chleba, Tomáš Lomnický - Věčnost až do svítání, Indy - Jod, David Zbiral - V říši mrazu, Konstantin Šindelář - Rytířská encyklopedie, Lucie & Petr Lukačevičovi - Zavřené oči.

V *Drakobijcích* máme několik slabých povídek, několik lehce nadprůměrných a několik výborných. Jsem opravdu potěšen, že jsem něco takového mohl číst. *Trollslayer* připadá pro vývoj české fantasy téměř stejně důležitý jako *Cena Karla Čapka*. Za všechno zjevně může Michael Bronec a patří mu za to dík.

Tento článek byl převzat dne 30.3.2007 11:22:05 z Internetového magazínu Fantasy Planet
